

موضوع:

عفونت ادراری

تهیه و تنظیم:

واحد آموزش

مرکز آموزشی درمانی بو علی سینا

بهار ۱۴۰۱

- در تغذیه کودک خود از شیر مادر به جای شیر خشک استفاده کنید (کودکان شیرمادر خوار کمتر از کودکان شیر خشک خوار دچار عفونت های ادراری می شوند)
- از مصرف مواد شیمیایی محرک در اطراف مجاری ادراری خودداری کنید.
- بجای وان از دوش حمام استفاده کنید زیرا ممکن است باکتری ها از طریق آب وان وارد مجرا شود.
- توجه به حجم، بو، غلظت و ظاهر ادرار کودک داشته باشید.
- از ابتلا به یبوست با رعایت نکات زیر جلوگیری کنید: نوشیدن مایعات کافی، خوردن رژیم پرفیبر، تمرینات منظم و فعالیت بدنی (چرا که یبوست ناشی از دریافت ناکافی روزانه مایع با عفونت ادراری مرتبط است).
- داروهای تجویز شده توسط پزشک را به موقع و در زمان صحیح به کودک بدهید
- ویزیت بعدی و مراجعه به پزشک را به خاطر داشته باشید
- در صورت ایجاد تب و علائم با نشانه های مداوم (تکرر ادرار، سوزش ادرار، تب و بی اشتها) به مرکز بهداشتی درمانی مراجعه کنید.
- چک مجدد آزمایش ادرار در صورت صلاحدید پزشک معالج انجام شود.
- نمونه گیری ادرار را به طور صحیح و با شرایط استریل انجام دهید.

توصیه ها:

- بهداشت شخصی کودک را رعایت کنید و از لباس زیر نخی خشک و تمیز برای وی استفاده کنید.
- لباس های زیر کودک را زیر نور خورشید خشک کنید.
- از پوشاندن لباس زیر تنگ، جوراب شلواری، شلوار تنگ و یا بستن پوشک تنگ به کودک خودداری کنید
- مصرف مایعات فراوان برای افزایش دفع ادرار و رقیق شدن آن مناسب است.
- از دادن چای، الکل، قهوه، نوشابه و سایر مواد محرک ادراری به کودک خودداری کنید
- مثانه ی کودک را به طور منظم هر دو تا سه ساعت تخلیه کنید این امر از اتساع مثانه و اختلال در جریان خون دیواره ی مثانه پیشگیری می کند که هر دو عامل ذکر شده در صورت تداوم، فرد را مستعد عفونت مجاری ادراری می کند.
- قبل از خواب در صورت امکان مثانه کودک را تخلیه کنید.
- ناحیه ی پرینه و مجاری خروج ادرار را بعد از هر بار دفع، از جلو به عقب شستشو دهید این امر به کاهش عوامل بیماری زا در ناحیه دفع ادرار کمک می کند.

عفونت ادراری :

عفونت ادراری در کودکان از بیماری های شایع و مهم می باشد. از مهمترین دلایل ابتلا به این بیماری ورود میکروب به مجاری ادراری کودک است. اغلب میکروب هایی که باعث عفونت ادراری در کودکان می شود از میکروب های موجود در دستگاه گوارشی می باشند. ویروس ها و قارچ ها، از دیگر عوامل ابتلا به این بیماری هستند.

به طور معمول عفونت ادراری بیشتر در بین دختران زیر ۴ سال و پسران زیر ۱ سال شایع می باشد. در صورت عدم درمان به موقع، عفونت ادراری حتی موجب نارسایی کلیه و سایر مشکلات کلیوی هم می شود.

علائم عفونت ادراری:

- بی اختیاری ادرار
- زور زدن هنگام ادرار
- درد و سوزش هنگام ادرار کردن
- افزایش تعداد دفعات ادرار کردن (اگرچه ممکن است هر بار فقط مقدار کمی ادرار خارج شود)
- تب
- احساس درد در ناحیه زیر شکم و مثانه
- ادرار بدبو

معمولا دختر بچه ها بیشتر به عفونت ادراری مبتلا می شوند چرا که طول مجرای ادرار در دخترها کوتاه تر و به مقعد نزدیک تر است. پسر بچه های ختنه نشده زیر یک سال هم شانس ابتلای بیشتری نسبت به بقیه پسر بچه ها دارند همچنین کودکانی که دچار یبوست می شوند می توانند مستعد ابتلا به عفونت ادراری باشند.

تشخیص :

تشخیص عفونت ادراری با یک کشت باکتری مثبت در ادرار قطعی می شود. نمونه ادرار بایستی از وسط ادرار گرفته شود گرفتن نمونه ادرار از مهم ترین راه های تشخیص عفونت ادراری در کودکان می باشد و نمونه گیری حتما باید به صورت استریل انجام شود و در صورتی که به صورت استریل صورت نگیرد و یا اگر رساندن آن به آزمایشگاه بیش از یک ساعت طول بکشد، در جواب آزمایش تاثیر می گذارد و اشتباه کشت مثبت می شود

درمان :

عفونت ادراری در کودکان بوسیله آنتی بیوتیک ها درمان می شود. بعد از چند روز مصرف آنتی بیوتیک ، پزشک برای اطمینان از رفع مشکل کودک درخواست تکرار آزمایش ادرار را مینماید. این مساله از اهمیت بسزایی برخوردار است زیرا عفونتی که درست درمان نشده است ممکن است دوباره برگشته و بیشتر گسترش پیدا کند.

جهت درمان عفونت ادراری ممکن است پزشک از داروهایی استفاده کند . هنگام مصرف این داروها ممکن است رنگ ادرار کمی نارنجی شود.

آنتی بیوتیک های تجویز شده باید سر وقت و برای مدت زمانی که پزشک تعیین کرده، مصرف شوند. تعداد دفعات دستشویی رفتن فرزند خود را تحت نظر داشته باشید و هر بار از وجود علائمی مانند درد و سوزش هنگام دفع ادرار از او سوال کنید.

عدم تشخیص عفونت ادراری در موارد حاد منجر به عفونت کلیه ها می شود که در این موارد بیمار تبار بوده و بی حال می باشد که باید سریعا به مراکز درمانی مراجعه کرده و بر اساس تصمیم پزشک درمان آنتی بیوتیک برای بیمار شروع شود.